

Mødet. Deri ligger en Fare, thi vælges ingen Kurator, bliver det efter Lovforslaget, som det foreligger, Skifteforvalteren, til hvem den lige stil imod den nu gjældende Lovgivning betros en stor Masse Penge i Konkursboet, medens de ere under Inkassation; derpaa tror jeg ikke, man kan gaa ind. Man har allerede ofte i det praktiske Liv set Ulemper fremkomme ved at Midler, som vare betroede Embedsmænd, kunde gaa tabte for Umyndige og for Skifteboer. Dette har været Tilfældet alige overfor Embedsmænd, i hvis Giendele Staten dog har en stillende Pantret; men naar man, som Lovforslaget vil, dersom ingen Forandring vedtages, udelukkende overlader til Skifteforvalteren at tage, hvem han vil, til Inkassator, i hvilket Tilfælde man kan bearbejde, at han tager enten sig selv eller en af sine Konkursbetjente — det ligger jo meget nær — saa Forbringshaverne aldeles uoldgive til denne Persons Soldditet; de have da slet ingen Sikkerhed. Dersom Lovforslaget vedtages, som det foreligger, god jeg vidst, hvorledes Folkethinget vilde stille sig, hvis en eller anden Submægtig som det Nærstid skulde løbe til Amerika med den 10, 20, 30,000 Rd. Man vilde da kunne sige: Folkethinget har vedtaget en Lov, hvorved det er gjort til Pligt for de myndige Kreditorer, som ikke have kunnet sætte deres Willie i gjenem, fordi de ere bleve overstamte af dem, der ikke havde den samme Interesse i Boet som de, imod deres Willie at betro deres Penge til Mænd, hvem man i det praktiske Liv ikke vilde betro 4 ß. Dette kan jeg sige, thi der er virkelig Submægtige, om hvem noget Saadant gjælder. Under Sagens forrige Behandling blev det gjort gjældende, baade af den ærede Drdsfører og af den ærede Minister, at man maatte huffe paa Kontorholdsloven; men hvis man vedtager Lovforslaget, som det foreligger, staar det klart for mig, at jeg, naar jeg oftere skulde sige Sæde i dette Thing, maatte anse mig forpligtet til at stille Forslag om, at Kontorholdsgodtgjørelserne gjenemgaaende forringes betydelig imod hidtil, thi denne Lov vil da tilføre Submægtigene og Konkursbetjentene en ganske betydelig Indtægt, som de ikke nu have, idet disse Indtægter vel at mærke stride stil imod den gjældende Lov-

givning. Det er altsaa saa langt fra, at der ved Endringens Forslaget indføres noget Nyt, at man ivertimod derved vil holde sig til det Gamle, medens man ved § 80, som den foreligger, ubetinget vil sige: At den Indtægt, som indgaaer i Boet, det ikke have nogen Kurator, skal overlægges til Skifteretten selv eller til dens Betjente, idet det for Fremtiden bliver en tvungen Sag, at en af dem skal inkassere. Saaledes er Forholdet, dog det er altsaa saa langt fra, at den, hvis det subsidære Forslag vedtages, bliver Trang til en større Kontorholdsgodtgjørelse for Embedsmændenes Betjente, at det ivertimod, hvis det ikke vedtages, rester mit Elskøn, bliver en ubetinget Nødvendighed, fremtidig at ned sætte alle Kontorgodtgjørelserne temmelig betydelig. Allerede fra dette Standspunkt tror jeg altsaa, det vil være hensigtsmæssigt her at indgaa det naturlige Forlig, at lade Forholdet blive ved det Gamle, hvilket vil opnaas ved, at man vedtager det subsidære Forslag under Nr. 13, og hvis den ærede Minister erklærer, at han kan gaa ind derpaa, tager jeg med Fornøielse mit principale Forslag tilbage. Med Hensyn til det subsidære Forslag skal jeg endvidere bemærke, at det for det Forste er mig betjendt, at Drdsføreren i Landstinget ikke har noget derimod, og dernæst, at det ikke er et Mindretal, men et Flertal, som stiller det, thi ved Behandlingen i de af i Udvalget vare kun 8 Medlemmer tilstede, af hvilke 4 erklærede sig for det, medens det Part hvert er erklærede sig for eller imod det; og jeg veed, at eet af de fraværende Medlemmer er for det. Hovedsagen, hvorfor man trygt kan stemme derfor, er imidlertid, at der ikke ved dets Vedtagelse vil kunne opstaa den fjerneste Frygt for, at der vil blive stillet større Krav til Kontorholdsgodtgjørelsen, idet den bestaaende Tilstand derved opretholdes, og Hovedbetænkkeligheden ved at stemme derimod er, at man da staar fast at Kreditorer, som umulig kunne have Skyld i, at de overstemmes paa en Skiftesamling, skulde sige i, at de inkasserede Penge betros en hvilkensomhelst af Skifteforvalterens Konkursbetjente, uden at de have nogensomhelst Sikkerhed for at faae Erstatning, hvis Pengene ikke komme tilstede ved Boets Opgjørelse. Her-